

جامعه‌ای که توانمندسازی معلولان را از یاد برده

■ هومن جعفری

در جوامع مدرن، اهمیت دادن به حقوق انسانی و نیازهای معلولان به عنوان یک اصل اساسی از جامعه‌شناختی محسوب می‌شود. این موضوع نشان دهنده اعتقاد به برابری حقوق و ارزش‌های همه افراد، بدون توجه به وضعیت اجتماعی، جنسیت، اعتقادات و به ویژه وضعیت فیزیکی و روانی است. دادن اهمیت به حقوق انسانی و نیازهای معلولان را می‌توان به عنوان یک نماینده از تمهد جامعه به ایجاد یک محیط عادلانه و بی‌تبعیض برای همه شهروندان تفسیر کرد. این اعتقاد به حقوق انسانی نقطه قوت و برتری جوامع توسعه یافته است. با تأکید بر اهمیت دادن به حقوق انسانی و نیازهای معلولان، امکان ایجاد فرهنگی از احترام به تفاوت‌ها، توجه به نیازهای افراد معلول و ایجاد فرصت‌های برابر برای شرکت در زندگی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی فراهم می‌شود. نظر به اینکه معلولان در معرض تبعیض و کمبود فرصت‌ها هستند، اهمیت دادن به نیازهای آنها از اهمیت چند برابری برخوردار است. به عنوان اعضای فعال و حقوقی جامعه، معلولان نیازمند حمایت و توجه بیشتری هستند تا بتوانند به طور کامل در زندگی شهری و حرفه‌ای شرکت کنند.

بنابراین، اهمیت دادن به حقوق انسانی و نیازهای معلولان نه تنها به عنوان یک وظیفه اخلاقی و حقوقی، بلکه به عنوان یک فرصت برای ایجاد جوامع پویا، عادلانه و پایدار تلقی می‌شود. این تمرکز بر تفاوت‌ها و نیازهای مختلف افراد، اساس ارتقای فرهنگ احترام و همدلی در جامعه را می‌سازد و به شکلهای متنوعی به توسعه اقتصادی و اجتماعی کمک می‌کند.

توانمندسازی معلولان به معنای ایجاد فرصت‌ها و شرایط مناسب برای آنها به منظور شرکت فعال در زندگی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی نیز هست. این مفهوم بر اثربخشی برنامه‌ها و سیاست‌های گسترده و جامع برای افزایش استقلال، خودکفایی و انگیزه آنها تأکید دارد.

یک جامعه توانمندسازی شده برای معلولان باعث ایجاد یک محیط سازنده و حامی برای آنها می‌شود. با ارتقاء روحیه، اعتماد به نفس و توانایی‌های آنان، معلولان قادر به مشارکت بیشتر واقعی‌تر در زندگی اجتماعی می‌شوند. ایجاد فرصت‌های برابر برای تحصیل، کار و شرکت در تصمیم‌گیری‌های اجتماعی از جمله نتایج مثبت توانمندسازی معلولان است. علاوه بر این، توانمندسازی معلولان به عنوان یک استراتژی اجتماعی، به افزایش فرهنگ احترام به تفاوت‌ها، تضدینقیافتگی و همدلی بین اعضای جامعه کمک می‌کند. این روند با عدم تمرکز بر انواع ناتوانی و توانمندی‌ها، بلکه بر تلاش برای ایجاد فرهنگ محیطی متنوع و پذیرش‌کننده، باعث کاهش تبعیض و انزوا می‌شود.

از این روند توانمندسازی معلولان نه تنها افراد معلول را به یک موقعیت اجتماعی و اقتصادی بهتر رسانده، بلکه به جامعه افزایش تنوع فرهنگی، وابستگی و تعاملات بین فرهنگی را فراهم می‌کند. این اصلیت معلولان به‌ویژه یادآور می‌شود تا آنها را به عنوان منابع قابل وابسته و مؤثر در جامعه شناخته و ارزیابی کرده و از برخورداری از همه انواع حقوق انسانی و اجتماعی برخوردار شوند. براین باورم که جامعه و بازار کار ایران به معلولان توجهی ندارد. امید که مطالبی از این دست را هگشا شوند.

گپ و گفت

کارشناس گردشگری در گفت وگو با امتیاز: گردشگری سبب بهبود چرخه اقتصادی کشور می‌شود

یک کارشناس گردشگری در گفت وگو با امتیاز با بیان اینکه گردشگری برای همه صنوف سودآور است و سبب بهبود چرخه اقتصادی کشور می‌شود، عنوان کرد: مجموعه‌ای از مشاغل از لحظه ورود تا زمان خروج گردشگر درآمد کسب می‌کنند. در زمان همه‌گیری کرونا بیشتر متوجه این موضوع شدیم؛ وقتی سفرها تعطیل شد، بسیاری از افراد متوجه شدند که گردشگر چه تأثیر مثبتی در رونق کسب و کار دارد و در دوره کرونا همه از نبود گردشگر متضرر شدند. بنابراین اثرات مثبت اقتصادی گردشگری برای هیچ‌کس پوشیده نیست.

این کارشناس گردشگری ادامه داد: گردشگر به همراه خود سرمایه می‌آورد و هر چقدر بتوان بسته‌های متنوعی را طراحی کرد که گردشگر بیشتر خرج کند، آورده بیشتری کسب می‌شود. برای نمونه تا پیش از کرونا بیش از ۷۵ درصد گردشگران خارجی کشور ما از طریق مرزهای زمینی وارد کشور می‌شدند؛ جمعیتی حدود سه و نیم میلیون نفر گردشگر عراقی غالباً از طریق مرزهای مهران، قصر شیرین و خوزستان وارد کشور می‌شدند و به سمت مشهد، مناطق زیارتی و شمال می‌رفتند.

باسم حمادی تصریح کرد: امروز گردشگری در بخش فرهنگی کارکرد رسانه دارد و بسیار مهم است. برای مثال تا چند سال پیش نگاه‌ها به استان‌های مرزی شرقی و غربی کشور مثل سیستان و بلوچستان و کردستان منفی بود، اما وقتی مردم در این استان‌ها حضور یافتند، مشاهده کردند که آن‌گونه که بیان می‌شد نیست، بلکه مردم خوب با فرهنگ و جاذبه‌های گردشگری متنوع در این شهرها وجود دارند که آنها را توسعه ندادیم.

این کارشناس گردشگری در پایان گفت وگو با امتیاز عنوان کرد: ملاحظه که بیان شد هر گردشگری که وارد ایران می‌شود تبدیل به رسانه می‌شود. بسیاری از جوانان با بحران هویتی مواجه هستند و نمی‌توانند قهرمان خود را پیدا کنند، اما وقتی که می‌توانند به جنوب یا شمال کشور سفر کنند و با شخصیت و داستان زندگی رئسمی دلوری یا کوچ‌کار جنگلی از نزدیک آشنا شوند، هویت و تنبیین براساس داستان در محیط و بستر دیگری شکل می‌گیرد که بسیار تأثیرگذار است.

یادداشت

■ ناصر تبریزی

همه این اتفاقات جای خود، تخریب کشتزارها و خسارات بی حد و مرز هم جای خود! اما یک اتفاق دیگر در حال رخ دادن است که با هیچ سرمایه و خدمات عمرانی و تأمین فرضی خسارات از طریق بیمه، نمی‌تواند جبران دردی را که مردم محروم سیستان و بلوچستان تحمل میکنند ، کم کند.

اینجا ایران، سیستان و بلوچستان

امروز عکس‌هایی را در شبکه‌های اجتماعی دیدم که تم را لرزاند.

به این تصاویر نگاه کنید!

اینجا ایران است...

اینجا پاره‌های تمنان گریانند...

اینجا در میان فقر، تنگدستی، بی‌کاری، محرومیت‌های متعدد، بلایی جانسوز دیگر را تجربه می‌کنند

تغییرات زیست محیطی و اقلیمی و برخورد‌های سودجویانه در سد سازی‌ها و بستر رودخانه‌ها، موجب افزایش وقوع سیل در این مناطق شده است.

اخبار

در آخرین وضعیت رتبه‌بندی بانک‌ها؛

بانک گردشگری؛ بانک پیشرو در اتصال به سامانه چکاد

بانک گردشگری در آخرین وضعیت رتبه‌بندی بانک‌ها در اتصال به سرویس‌های چکاد یکی از بانک‌های پیشرو کشور است.

به گزارش روابط عمومی بانک گردشگری، آخرین وضعیت رتبه‌بندی بانک‌ها در اتصال به سرویس‌های چکاد (چک الکترونیک) منتشر شد.

در این رتبه‌بندی و در بررسی وضعیت عملکرد بانک‌ها در اتصال به سامانه چکاد، بانک گردشگری در میان بانک‌های پیشرو قرار گرفته است.

گفتنی است، سامانه چک امن دیجیتال یا چکاد، امکان انجام فرآیندهای مختلف مرتبط با چک‌های الکترونیکی را فراهم می‌کند و به مشتریان بانک‌ها اجازه می‌دهد از این نوع پرداخت استفاده کنند. این سامانه به افرادی که قصد صدور چک الکترونیکی دارند، امکان ورود به سامانه و وارد کردن اطلاعات مرتبط با چک را می‌دهد.

بانک گردشگری پیش از این در همایش برترین شرکت‌های ایران، در میان سه بانک خصوصی برتر کشور قرار گرفته بود.

همه این اتفاقات جای خود!

تخریب کشتزارها و خسارات بی حد و مرز هم جای خود! اما یک اتفاق دیگر در حال رخ دادن است که با هیچ سرمایه و خدمات عمرانی و تأمین فرضی خسارات از طریق بیمه، نمی‌تواند جبران دردی را که مردم محروم سیستان و بلوچستان تحمل می‌کنند ، کم کند.

کمی به تصاویر منتشر شده نگاه کنید!

چه کس یا کسانی می‌توانند ادعا کنند که غم تنهایی واستیصال پاره‌های تمنان را کم کرده و یا التیام بخشند؟

مظلوم ترین و محروم ترین، آحاد ملت ایران در دردناکترین روزهای خود، ناظر بی تفاوتی همه هموطنان خود هستند...

چگونه ممکن است که از این حد نسبت به هموطنان که هیچ، هموعان خود، اینگونه تنها ناظر بالای بر جان ریخته سیستان و بلوچستان باشیم؟

ما خود را پیرو مکتبی می‌دانیم که ظلم و بی تفاوتی نسبت به معیشت هم نوعان خود را مجاز ندانسته به مشارکت و مدد در

وزیر جهاد کشاورزی:

امسال ۳۰۰ میلیون اصله نهال تولید شد

امتیاز از چگونگی اجرای طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت گزارش می‌دهد؛

تنها راهکار برون‌رفت از معضلات زیست محیطی

برای اولین بار در تاریخ فوتبال ایران؛

تساوت داور زن در داری رسمی شد

پرسپولیس برنده، گل زن و گل نخور؛

زمستانی که برای ویرا بهار شد

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی؛

برنامه سلامت خانواده ۱۸/۵ همت بودجه می‌خواهد

اینفوگرافی

چگونه امروز هیچ طوفانی از مهر و محبت مردم به سوی جنوب شرقی کشور سرازیر نمی‌شود؟ ما به کدام سو روانیم، کسی هست تا پاستخگوی این شعر زیبای مولانا باشد؟ کجایید ای سبک روحان عاشق... پرنده‌تر ز مرغان هوایی... بدانسته فلک را درگشایی...

نمی‌توانیم یا نمی‌خواهیم! برای ادای دین خود نسبت به هم وطنانمان، کاری انجام دهیم؟ چرا هیچ تلاش مردمی «مؤثر» دست کم برای کاهش درد آوارگان سیل در سیستان و بلوچستان انجام نمی‌گیرد؟ چرا هیچ اتفاق خوبی برپایان نمی‌افتد؟ مگر ما همان مردم دوران «زلزله بسم، رودبار»، و ده‌ها مورد آنچنانی نیستیم؟

مشکلات و معیشت دعوت می‌کند. چرا کلام سعدی بزرگ نصب شده بر سردر سازمان ملل را فراموش کرده ایم؟ مگر قرار نیست «بنی آدم اعضای یکدیگر» بوده و از «درد آنان ما نیز به «درد آمده و بی قرار» شویم؟ بی تفاوتی ما به عنوان «رسانه‌های ارتباطی، سلب‌رینی‌ها، خبرین» در بسج عمومی، تا چه زمانی ادامه داشته و به کجا خواهد انجامید؟

مشکلات و معیشت دعوت می‌کند.

روزهای خود، ناظر بی تفاوتی همه هموطنان خود هستند... چگونه ممکن است که از این حد نسبت به هموطنان که هیچ، هموعان خود، اینگونه تنها ناظر بالای بر جان ریخته سیستان و بلوچستان باشیم؟ ما خود را پیرو مکتبی می‌دانیم که ظلم و بی تفاوتی نسبت به معیشت هم نوعان خود را مجاز ندانسته به مشارکت و مدد در